

**Dr. FLORIN BEGNESCU (1880-1949) personalitate marcantă a medicinei
veterinare, deschizător de drumuri pentru apicultura românească –
o filă importantă în istoricul albinăritului**

Prof. univ. dr. Curcă Dumitru
Facultatea de Medicină Veterinară din București
membru titular al Diviziei de Istoria Științei a CRIFST al Academiei Romane.
curca_fiziopat@yahoo.com

PARTEA I-a

Lucrarea a fost inclusă în programul celui de-al XII-lea Congres Național de Apiterapie cu participare internațională (11-14 Octombrie 2019), organizat de Societatea Română de Apiterapie în parteneriat cu A.C.A. / I.C.D. Apicultură / F.I.I.T.E.A.

REZUMAT: Medicul veterinar Florin Begnescu (1880-1949) reprezintă una dintre cele mai progresiste figuri ale lumii apicole românești de la începutul secolului XX. Crescut într-o familie în care apicultura se transformase în pasiune, Florin Begnescu a moștenit dragostea pentru albine de la tatăl său, învățătorul Remus Begnescu, al cărui nume se leagă de **oficializarea învățământului apicol în România** și de apariția unuia **dintre primele manuale** de profil, „Curs de stupărit rațional”. Bucurându-se de recunoașterea și încrederea apicultorilor din țară, datorită activității susținute în domeniu, Florin Begnescu a reușit să-i convingă de necesitatea existenței **Societății Naționale de Apicultură din România**, aceasta fiind înființată în anul 1915. Următorul pas era cel de a asigura existența unei publicații de profil, care să răspândească bunele practici și să asigure comunicarea între membrii asociației. Astfel, în anul 1916, apare primul număr al *Revistei științelor veterinare*, editată în continuarea *Revistei veterinare populare*, aflată sub conducerea unui comitet de **medici veterinari** printre care se număra: Ion Călinescu și medicul Florin Begnescu. Apare apoi, în anul 1925 Revista **România apicolă**, organ al Societății centrale de apicultură din România. Ideile sale progresiste nu s-au rezumat numai la domeniul apicol, el abordând și alte specii de animale de rentă sau de companie. Ultima sa lucrare, „**Abecedarul stuparului**”, apărută în **1944**, beneficiază de o ilustrație bogată, Fl. Begnescu punându-și în valoare și reale calități de scriitor pentru a desluși în versuri tainele apiculturii, publicația fiind apreciată în recenziile apărute în reviste din țară și din străinătate.

ABSTRACT: Veterinarian Florin Begnescu (1880-1949) may be among the most important advances of some Romanian beekeeping world from the beginning of the 20th century. Raised in a family where beekeeping became a passion, Florin Begnescu inherited the love for bees from his father, teacher Remus Begnescu, whose name is related to the **officialization of the beekeeping education in Romania** and to the emergence of one of the first profile textbooks, "**Course of rational rationalization**". Enjoying the recognition and trust of the beekeepers in the country, due to the activity supported in the field, Florin Begnescu managed to convince them of the necessity of the existence of the **National Beekeeping Society in Romania**, which was established in **1915**. The next step was to ensure the existence of a profile publication, which would disseminate good practices and ensure communication between the members of the association. Thus, in 1916, the first issue of the **Journal of Veterinary Sciences** appears, published in continuation of the Popular Veterinary Journal, under the leadership of a committee of veterinary doctors, including: Ion Călinescu and doctor Florin Begnescu. Then appeared, in **1925 Beekeeping Romania Magazine**, organ of the **Central Beekeeping Society of Romania**. His progressive ideas were not limited to the apiculture field, he also addressed other species of rent animals or pets. His latest work "**The alphabet of the hive**", published in **1944**, benefits from a rich illustration, Fl. Begnescu highlighting his real qualities as a writer in order to discern the mysteries of beekeeping, the publication being appreciated in the reviews published in magazines in the country and abroad.

Keywords: Florin Begnescu, beekeeping education, beekeeping society, beekeeping magazine

În primul deceniu al secolului XX apare în publicistica apicolă medicul veterinar dr. **Florin Bengescu**, care timp de trei decenii a condus *Revista științelor veterinare*, unde apicultura își avea rezervat locul ei bine meritat. *Florin Bengescu* a venit în sprijinul apicultorilor oferind observațiile sale profesionale în tipărituri ca: *Albinăritul, bogăția săteanului; Albinăritul sistematic; Albinele și albinăritul în România, Cultura albinelor, Albinele și Agricultură; Căminul albinelor; Maladiile contagioase ale albinelor; Abecedarul apicol* și numeroase articole în diferite publicații. Iar, ca șef al secției de apicultură din Cadrul Institutului de Cercetări Zootehnice, Florin Bengescu a organizat cursuri gratuite cu numeroase serii de apicultori, care au adus apoi o contribuție importantă la dezvoltarea apiculturii din țara noastră.

În ziua de 10 Martie 1880 se naște într-un sat din munții Apuseni ai Ardealului, satul Roșia Montană, județul Alba, Florin Bengescu primul din cei trei băieți ai învățătorului **Remus N. Bengescu** și nepot al preotului și tribunului **Nicolae Gh. Bengescu**.

Bunicul său după tată, **Nicolae Gh. Bengescu** (n. 1824 ? - d. 1873 ?) a fost un **preot român ortodox**, ulterior greco-catolic, revoluționar pașoptist din Transilvania, tribun în Legiunea Auraria Gemina, posibil autor al "**Marșului lui Iancu**".

Florin Bengescu (Fig. 1 dreapta) face primii ani de școală în satul Roșia Montană din comuna omonimă, din județul Alba. După plecarea mai întâi a tatălui, Remus N. Bengescu (Fig. 1 stânga), apoi a întregii familii, în vechiul Regat, comuna Pietrele (plasa Marginea, județul Vlaşca), actualmente Județul Giurgiu, va continua studiile gimnaziale la Gimnaziul "Ion Maiorescu" din orașul Giurgiu, urmează apoi liceul la Colegiul Sf. Sava din București.

Fig. 1. Remus N. Bengescu 1857-1922 (stânga); **Florin R. Bengescu** (10 martie 1880 - 23 ianuarie 1949), la vârsta senectuții (dreapta)

În ultima clasă de liceu, Florin Bengescu a locuit prin bunăvoința conducerii, în incinta *Institutului de Patologie și Bacteriologie, Victor Babeș*, care în acel timp își avea sediul pe un teren în spatele clădirii Palatului de Justiție. Din 1900, Institutul s-a mutat în actualul amplasament tot din Splaiul Independenței.

În anul 1899 se înscrie în anul preparator la Școala Superioară de Medicină Veterinară din București. Iar din anul 1900 devine elev (Fig. 2 stânga) al acestei prestigioase școli din Sud-Estul Europei.

Florin Bengescu era un bun desenator, fapt remarcat de **Prof. Aurel Babeș**, Șeful Laboratorului de analize chimice și de fotoradiologie din *Institutul Babeș*, care îl numește secretar al acestui laborator, solicitându-i să lucreze imagini după microscop, realizând planșe sau desene color pentru disciplina de Histologie din cadrul Școlii Superioare de Medicină Veterinară, unde conf. **Aurel Babeș** predă fizica și chimia (Fig. 2 dreapta).

Fig. 2. Florin Begnescu elev al Școlii Superioare de Medicină Veterinară din București și profesorul său Aurel Babeș (fratele reputatului savant Victor Babeș)

Apreciindu-i activitatea desfășurată de Florin Begnescu (Fig. 3 stânga și Fig. 3 dreapta), profesorii **Victor Babeș** și fratele său, **Aurel Babeș**, împreună cu **prof. Alexandru Locusteanu** îl sfătuiesc să candideze pentru o bursă la Facultatea de *Medicină Veterinară a Universității* din *Bologna*, Italia. Câștigă concursul și, în anul al doilea, din toamna lui 1902, este student la Bologna. În ultimul an (1903-1904) urmează și cursurile teoretice și practice ale prestigioasei școli de apicultură din Italia, *Lucio Paglia* de la *Castel san Pietro* (Fig. 4), din apropierea orașului Bologna.

Fig. 3. Florin Begnescu în laboratorul de fizică-chimie a profesorului Aurel Babeș

Fig. 4. Sigla Școlii de Apicultură „Lucio Paglia” din localitatea Castel San Pietro, de lângă Bologna, Italia

Absolvă cursurile Universității, susținându-și teza pentru obținerea titlului de «*Dottore in Medicina Veterinaria*» intitulată „*Le nevrectomie praticate al'ario anteriore dei solipedi*” în data

de **3 Iunie 1905**. În luna Octombrie a aceluiaș an, diploma este recunoscută, în țară, de Consiliul permanent al Ministerului Învățământului.

În aceeași toamnă, a anului 1905, se căsătorește cu **Paula P. Stoian**, ai cărei părinți erau originari din Rășinari, de lângă orașul Sibiu. Au avut ca nași de cununie pe **Ion Cantacuzino** și **Aurel Babeș** (Fig. 5).

Fig. 5. Fotografie de la căsătoria lui Florin Begnescu, care i-a avut ca nași de cununie pe **Ion Cantacuzino** și **Aurel Babeș**

Soții **Begnescu** au avut trei copii: **Ioan Florin** – viitor avocat și membru al SSI, **Petre** – viitor medic veterinar și **Viorica**. Dintre băieți, **Petre**, va urma profesia tatălui; medicina veterinară.

Încă din anii petrecuți la studii în Italia **Florin Begnescu** desfășoară o activitate publicistică. Astfel în 1905, scrie un studiu asupra culturii apicole în România, publicat în revista *L'Apicultore* din Milano; face recenzii ale unor lucrări științifice pe care le publică în *Archiva Veterinaria*, revistă a corpului didactic medical-veterinar ce a apărut în luna martie 1904 la București.

În timpul studenției publice, sub îndrumarea **Prof. Nicolae Filip**, șef de lucrări la Școala Superioară de Medicină Veterinară, comentarii însoțite de fotografii asupra unor fenomene teratologice la animale. De asemenea, sub îndrumarea **prof. dr. Victor Babeș**, scrie «*Unele date de statistică medicală*». Aceste lucrări au fost prezentate la Expozițiunea Științifică din vara anului 1903, organizată în Parcul Carol din București, de către Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii, condusă de **prof. Constantin I. Istrati**. Pentru aceste publicații a primit diploma de colaborator și medalia de bronz.

La 13 noiembrie 1907, susține în fața *Consiliului Sanitar Superior* examenul de liberă practică. *Divizia Sanitar Veterinară* din cadrul *Ministerului Sănătății*, care-i propune trei circumscripții pentru a fi numit în serviciul statului: Sinaia, Hârșova și Galați, își alege circumscripția Galați.

Își satisface stagiul militar, în cursul anului 1908, la regimentul 10 Călărași din Giurgiu, ca medic veterinar ajutor la Regimentul 10 Călărași (*Decizia nr. 1 din 4 ian. 1908, în Monitorul Oficial, nr. 223, 10 ian. 1908, p. 826*); obține gradul de sublocotenent (Fig. 6).

După terminarea stagiului militar, începe munca de medic veterinar ajutor în **Serviciul Veterinar al orașului Galați**, începând din anul **1908**, iar la propunerea **profesorului dr. Constantin Șt. Motas**, directorul *Serviciului Sanitar Veterinar* din *Ministerul Sănătății*, activitatea de **medic igienist** îi va fi extinsă în porturile Galați, Brăila și la Serviciul sanitar al Căilor Ferate. (*Decret Regal Nr. 2.390 din 28 iulie 1908, în Monitorul Oficial, nr. 98, 31 iul. 1908, p. 4408*) până în **1927**, apoi cu **gradul de inspector** (1927-1929).

Dr. Fl. Begnescu duce o intensă activitate ca medic veterinar, punând accent pe preocupările apicole. Publică multe articole de specialitate în **Ziarul Științelor Populare**, editat de **Victor Anestin**, având și o strânsă prietenie cu acesta. Aproape toate numerele ziarului din perioada 1912 – 1915 conțin articole ale sale.

Atât în scopul propagării cunoștințelor apicole și a apiculturii sistematice, cât și pentru strângerea legăturilor între apicultori, Florin Begnescu a folosit inclusiv tribuna deschisă cu

generozitate de prietenul său, ziaristul **Victor Anestin** (Fig. 7 stânga). **Victor Anestin** a trăit între anii 1875-1918, a fost: *ziarist, astronom amator, popularizator al științei, redactor al Ziarului călătoriilor și al științelor populare* în perioada 1912-1916, ce era publicat începând cu anul 1897, la Tipografia „Universul” din București, ce și-a schimbat apoi denumirea, începând cu anul 1913/1914 în *Ziarul științelor populare și al călătoriilor* (Fig. 7 dreapta), care i-a pus la dispoziție o **rubrică de apicultură** în paginile revistei, pentru materiale semnate de acesta sau de colaboratori din Galați și din țară (Colaboratorii erau îndrumați să trimită materialele ce țineau de apicultură pe adresa din Galați a medicului veterinar Begnescu, din Ziarul științelor populare și al călătoriilor, an. 15, nr. 44, 3 nov. 1915, p. 695).

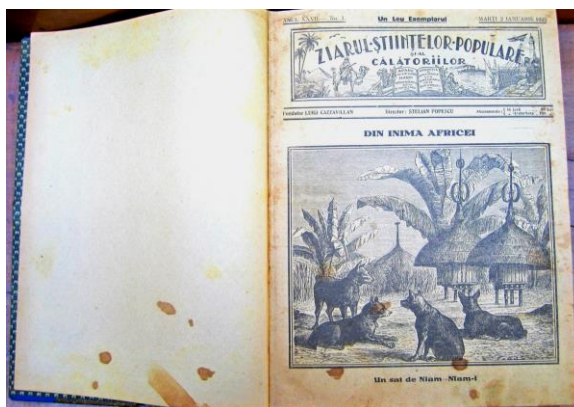

Fig. 7. Victor Anestin 1875-1918, născut la Bacău (stânga); Ziarul științelor populare și al călătoriilor, Anul XXVII, No. 1, din 1921

În dorința de a moderniza știința creșterii albinelor în România, a înțeles necesitatea organizării apicultorilor într-o structură asociativă, care să aibă și rolul de a le reprezenta interesele, după modelul organizațiilor similare din străinătate.

În acest scop a susținut o campanie de promovare a apiculturii, prin inițierea unor serii de articole în reviste de popularizare [Campania a fost inițiată în *Ziarul științelor populare și al călătoriilor*, articole despre necesitatea unei asociații a apicultorilor fiind publicate sub numele său sau sub pseudonimul **Apicola** și în ziarele: **Minerva** (24 decembrie 1910), **Dimineața** (25 ianuarie, 22 martie, 25 aprilie 1911), **Veterinarul** (4 ianuarie 1911), **Comoara satelor** (februarie 1911), **Gazeta țăranilor** (februarie 1911), **Revista Asociației Generale a Învățătorilor din România** (martie 1911), **România Agricolă** (aprilie 1911), **Lupta economică** (1911)] unde a publicat periodic articole cu privire la utilitatea acestei ocupații, la noțiunile elementare de albinărit, la stadiul dezvoltării acestei ocupații în alte țări ale lumii și la necesitatea unirii apicultorilor, adunând numeroase adeziuni din întreaga țară (Florin Begnescu, „Societatea apicultorilor”, în *Ziarul științelor populare și al călătoriilor*, an. 14, nr. 15, 18 februarie 1914, p. 228).

Înțelegând necesitatea organizării apicultorilor într-o structură asociativă, arăta: „Unirea acestor apicultori în o societate similară celor din țări apusene va fi îndemnul și sprijinul cel mai nemerit pe care apicultorii îl vor da în răspândirea apiculturii sistematice în interesul lor, al progresului în apicultură, în interesul țării noastre” (Florin Begnescu, „Apicultura în România”, în *Ziarul științelor populare și al călătoriilor*, an. 14, nr. 28, 20 mai 1914, p. 438).

Bucurându-se de recunoașterea și încrederea apicultorilor din țară, datorită activității susținute în domeniu, Florin Begnescu a reușit să-i convingă de necesitatea existenței **Societății Naționale de Apicultură din România**, aceasta fiind înființată în ziua de **20 Decembrie 1914**, în incinta Bursei din București, când a fost ales în fruntea asociației, ca președinte, **D. M. Popovici**, ce se intitula apicultor din Ministerul Agriculturii, întrucât, lipsind Fl. Begnescu, care era concentrat, la Regimentul 15 Roșiori.

Dupa război, în vara anului **1923**, s-a ținut Adunarea Generală, la sediul Societății Naționale de Apicultură de la Iași (considerată a fi cel de-al treilea Congres general al Societății Naționale de Apicultură din 26-28 iunie 1923), când D. M. Popovici a fost demis. Dr. Florin Begnescu care a pledat pentru înființarea unei asociații a apicultorilor români, cu această ocazie, a fost ales președinte, cu

unanimitate de voturi. Funcție pe care a onorat-o până în anul 1928, după moartea soției sale, când dr. Begnescu își dă demisia, iar apoi societatea va fi condusă de vicepreședintele ing. Constantin Hanganu.

Următorul pas era cel de a asigura existența unei publicații de profil, care să răspândească bunele practici și să asigure comunicarea între membrii asociației.

Astfel, în 1916, apare primul număr al *Revistei științelor veterinare* (Fig. 8), editată în continuarea *Revistei veterinare populare*, aflată sub conducerea unui comitet de medici veterinari printre care se număra și medicul veterinar Florin Begnescu.

Revista științelor veterinare a beneficiat atât de sprijinul material al membrilor fondatori, printre care medicii veterinari din Galați, Florin Begnescu, Ioan Călinescu (*Ioan Călinescu, medic veterinar al orașului Galați, a fost administrator, redactor și director al revistei timp de 38 de ani*), N. Popescu și I. Sacsu, cât și de cel al prefectului județului Covurlui de la acea vreme.

Administrator și redactor al revistei, Florin Begnescu a instalat redacția publicației chiar la domiciliul său din Galați, acolo unde primea corespondența și se desfășurau ședințele de redacție, în **strada Domnească nr. 133**, în „căsuța... tupilată sub umbră de tei, parfum de flori și învăluită în bâzâit de albine” unde „se îmbărbătau Semănătorii să arunce sămânța fecundă în ogorul rodnic al acestei țări” (*Ioan Călinescu, Revista științelor veterinare, an. 9, nr. 1, ianuarie 1928, p. 28*).

Tipărită la Stabilimentul de Arte Grafice „Moldova” din Galați, revista își propunea „răspândirea științelor veterinare și reorganizarea diferitelor chestiuni de interes economic profesional, ori școlastic, privitor la științele veterinare” (*Florin Begnescu, „Galeria științelor veterinare: Ioan Călinescu”, în Revista științelor veterinare, an. 4, nr. 8, decembrie 1923, p. 122*), fapt ce s-a realizat timp de trei decenii, Florin Begnescu susținând în tot acest timp apariția revistei, atât prin numeroasele articole publicate, uneori chiar sub pseudonim sau în calitate de președinte al Societății, cât și în calitate de redactor și administrator al acesteia.

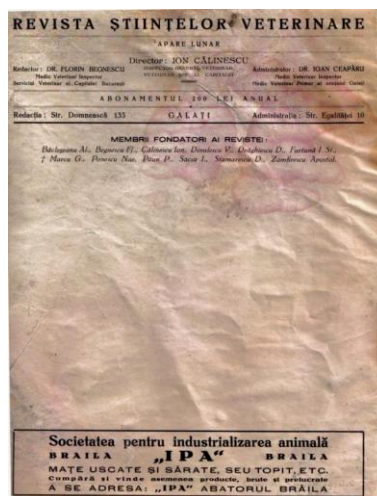
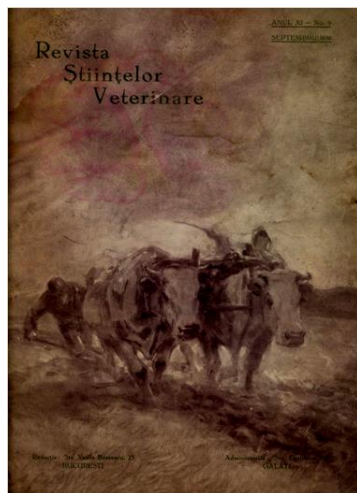
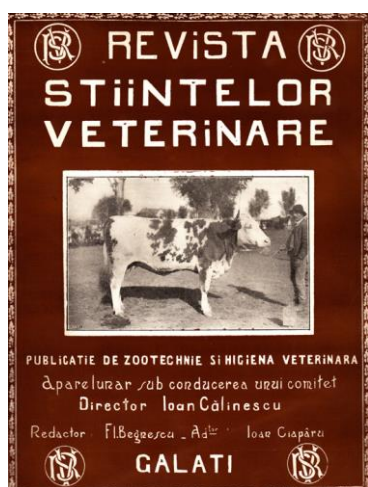

Fig. 8. Revista Științelor Veterinare, înființată în anul 1919, apariție lunară, inițial la Galați (stânga); Rev. Șt.Vet. An XI, nr. 9, 1930 (mijloc) apărută la București; cu subcoperta ce indică: Director dr. Ion Călinescu; Redactor dr. Florin Begnescu, Administrator dr. Ceapăru Ion; iar ca membri fondatori ai Revistei: Băcleșeanu Al., Călinescu Ion, Dinulescu V., Drăghicescu D., Furtună I.Șt., Marcu G., Popescu Nae; Păun P., Sacsu I., Stamarescu D., Zamfirescu Apostol

La 21 decembrie 1915 se organizează primul Congres național de apicultură unde s-a hotărât înființarea *Revistei naționale de apicultură*.

În anul 1922, la Târgu Frumos se înființează o școală de apicultură, condusă de D. I. Stamatelache, un apicultor bine instruit fiind proprietarul unei fumoase prisăci (Fig. 9. stânga), care editează și o revistă de specialitate intitulată *Buletinul apicultorilor* (Fig. 9. dreapta), la care colaborează un mare număr de apicultori. Din cuprinsul unor reviste *Buletinul apicultorilor*, redăm câteva titluri: - iernatul albinelor; - cristalizarea și acirirea mierii; - conservarea siropului de zahăr pentru hrănirea albinelor; - mierea ca antidot al ciupercilor otrăvitoare; - cum înnoim și introducem reginele?; - mirosul și gustul albinelor; - viața sexuală a albinei lucrătoare; - regina, albinele lucrătoare și roiul; - ceara de propolis; - cum am scăpat de albinele ouătoare; - curiozități din viața albinelor; -

înlocuirea mătcilor; - rătăcirea albinelor; - despre afumatul albinelor; - despre înnoirea mătcilor; - răzbunarea albinelor; - mută albinele, ouăle? etc.

Fig. 9. Prisaca apicultorului **D. I. Stamatelache**, din Târgul Frumos, județul Iași, vedere generală (stânga); revista lunară **Buletinul apicultorilor** (dreapta) apărută sub conducerea lui D. I. Stamatelache, directorul Școlii de apicultură din Târgu Frumos, Județul Iași.

În cadrul celui de-al treilea Congres general al Societății Naționale de Apicultură din 26-28 Iunie 1923, doctorul veterinar Florin Begnescu a fost ales în unanimitate președinte al societății.

La acest congres a fost modificat statutul de funcționare al asociației, după modelul societăților de apicultură din Elveția și Franța, fiind reînființate **13 secții apicole județene**, în contextul în care în România acelor vremuri existau în total 32 de județe.

Apicultorii s-au organizat de-a lungul timpului în asociații mai mari sau mai mici, cu efecte benefice la nivel local sau regional, dar la nivel național abia în anul 1925 ia ființă la București **Societatea Centrală de Apicultură din România** și care hotărăște tipărirea unei noi reviste specializate **România apicolă**, care dăinuie și astăzi (Fig. 10).

Fig. 10. Revista **ROMÂNIA APICOLĂ**, organ al Societății Centrale de Apicultură din România, fondată în anul 1925

Ca reprezentant al Societății Naționale de Apicultură, Florin Begnescu a făcut numeroase demersuri și a înaintat memorii pe lângă Ministerul Agriculturii pentru a susține cauza apicultorilor, solicitând înființarea unui serviciu apicol în cadrul ministerului, înființarea unei stațiuni centrale experimentale de apicultură a statului unde să ființeze **școala superioară de albinărit practic** și înființarea unei catedre de apicultură pe lângă catedra de zootehnie a facultății de medicină veterinară.

În viziunea sa, stupăriile moderne particulare trebuiau să primească titlul de observatoare de apicultură, iar **organizarea unui învățământ de specialitate**, alături de consfăturile și conferințele de profil, trebuiau să asigure modernizarea practicării apiculturii în țara noastră.

A militat, de asemenea, pentru realizarea unei **legi a practicării albinăritului**, pentru înproprietărirea apicultorilor și acordarea de facilități fiscale acestora, pentru crearea de loturi apicole destinate apicultorilor recunoscuți din țară care să devină exemple de bună practică și pentru includerea în „consiliul de îndrumare și intensificare a producției țării” măcar a unui apicultor, deci pentru acordarea unui mai mare rol apiculturii, o bogăție națională adesea ignorată (*Florin Begnescu, „O legiuire a apiculturii”, în România apicolă, an. 4, nr. 6, iunie 1929, p. 80-81*).

Stăruitor, în toate luările de cuvânt de la congresele și expozițiile de apicultură a evidențiat importanța acestei ramuri în economia națională, a susținut practicarea unui albinărit sistematic și necesitatea încurajării acestei ocupații prin **fiscalitate redusă** și prin **înproprietărirea cu loturi apicole, promovarea exportului de produse specifice** stupului. A făcut demersuri pentru cooptarea în **Camerele Agricole județene**, nou înființate la acea vreme, inclusiv a unor **reprezentanți ai apicultorilor din regiune**, care să susțină interesele albinăritului.

Ideile progresiste ale medicului veterinar Florin Begnescu nu s-au rezumat numai la domeniul apicol.

Astfel, în perioada în care a locuit în Galați, Begnescu s-a aplecat și asupra altor domenii care țin de medicina veterinară. A îndemnat măcelarii din Galați să pună, împreună cu veterinarul portului, bazele unei societăți anonime pe acțiuni (*F. Begnescu, „Industrializarea produselor animale”, în Revista științelor veterinare, an. 4, nr. 3-4, iulie - august 1923*), care să cumpere vite și să exploateze toate produsele brute rezultate din sacrificarea vitelor în abatorul local, oferind exemplul unor abatoare moderne de peste hotare.

Eliminând intermediarii, Begnescu propunea transformarea abatorului local într-o adevărată uzină industrială, care, pornind de la cumpărarea vitelor, să asigure inclusiv producția de preparate din carne și de produse de tăbăcărie, asigurând hale moderne de industrializare și de desfacere a produselor animale rezultate, toate acestea prin mijlocirea unei societăți pe acțiuni, care să aducă venituri Galațiului și cetățenilor orașului.

În acest sens, Florin Begnescu a înaintat președintelui Comisiunii Interimare a orașului Galați de la acea vreme o întâmpinare în care **a propus organizarea pe baze moderne a abatorului din Galați** (*Florin Begnescu și avocatul gălățean Emil Codreanu se numărau, încă din 1920, printre membrii fondatori ai Societății comerciale „Dunărea”, pentru exploatarea și industrializarea produselor animaliere; societatea își avea sediul în Galați, pe strada Movilei, și avea ca obiect de activitate comerțul cu vite, piei, seu, oase și alte produse rezultate din sacrificarea vitelor*).

În lunga perioadă în care a trăit în Galați, pe lângă editarea *Revistei științelor veterinare* s-a implicat cu tot sufletul și în **viața culturală** a orașului, îndeplinind funcția de **secretar general al Societății Culturale „V. A. Urechia”**, asociație înființată cu scopul de a întemeia un **palat al culturii** în Galați în care să fie mutată Biblioteca „Urechia” și în care să se manifeste toate societățile culturale din oraș.

Societatea Culturală „V. A. Urechia” a beneficiat de energia și spiritul organizatoric al dr. Florin Begnescu încă de la înființare (*Înființată la 14 decembrie 1919, societatea a fost recunoscută ca persoană morală la 22 octombrie 1920, prin Decretul Regal Nr. 429*), fapt ce poate fi constatat atât în actele și dările de seamă cuprinse în arhivele Societății (*Arhivele Societății Culturale „V. A. Urechia”, colecțiile speciale ale Bibliotecii „V. A. Urechia” Galați*), cât și în vasta corespondență întreținută de acesta cu personalități ale lumii culturale și științifice românești.

Scrisorile și telegramele adresate doctorului Florin Begnescu demonstrează implicarea sa profundă în aducerea la Galați a unor conferențieri care să susțină teme interesante în cadrul Societății Culturale „V. A. Urechia”, personalități precum **Gala Galaction** sau **Aurel Babeș**, fostul său profesor, apelând adesea la relațiile de prietenie pe care le avea cu aceștia.

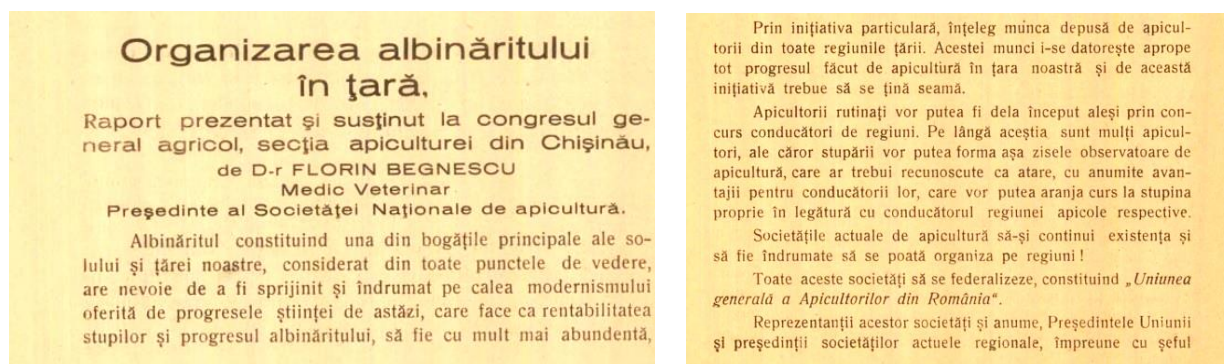
Alături de ceilalți membri ai societății a depus toate eforturile pentru ridicarea palatului cultural care să adăpostească Biblioteca „Urechia”, **actualul sediu al Teatrului Dramatic „Fani Tardini”** din Galați, cât și pentru susținerea activității societății.

Lucrările la actuala clădire a Teatrului Dramatic „Fani Tardini” din Galați, cunoscută în vremea de atunci sub numele de Sala "V. A. Urechia" (Fig. 11), au început în 1924 și s-au terminat în 1941. Proiectul a fost conceput în Italia, iar constructorul a fost adus de la Roma.

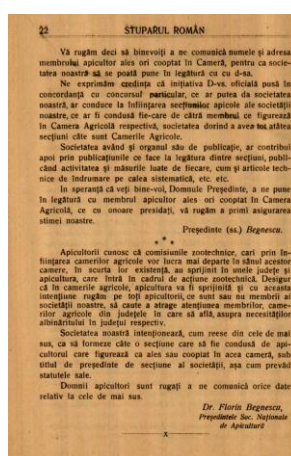
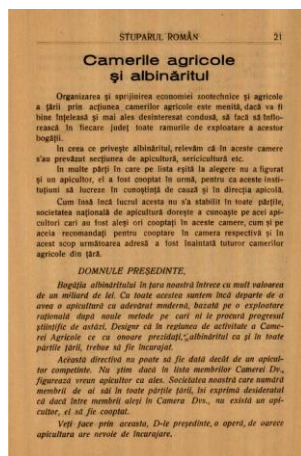
Fig. 11. Sala "V. A. Urechia", construită între anii 1924-1941, actuala clădire a Teatrului Dramatic „Fani Tardini” din Galați

În anul 1925, Fl. Begnescu participă la Congresul general Agricol de la Chișinău, unde în cadrul **secției de apicultură**, susține raportul intitulat: Organizarea albinăritului în țară (în România Întregită), raport publicat integral, în paginile revistei **STUPARUL ROMÂN**, Anul I, nr.1, 1926, p.4-8 (Facsimilul nr. 1). În finalul raportului arată că, sunt o mulțime de societăți și asociații apicole, face propunerea ca, acestea să se **“federalizeze”**, constituindu-se **“Uniunea general a Apicultorilor din România”**

Facsimil nr. 1. Raportul: **Organizarea albinăritului în țară** (în România Întregită), ce a apărut în întregime, în paginile revistei **STUPARUL ROMÂN**, Anul I, nr.1, 1926, p.4-8

În anul 1926 se pregătește și prezintă la vot **Legea pentru organizarea corpului veterinar**, se aduc modificări la **Legea de poliție sanitară-veterinară**, cu privire la majorarea **despăgubirilor pentru sacrificări în cazuri de epizotii**, precum și stabilirea procedurii de judecare a contravențiilor sanitare veterinare în prima instanță, de către medicii veterinari primari ai județelor. Comisiile zootehnice după 4 ani și-au continuat activitatea într-o nouă structură, prin înființarea **Camerelor Agricole**, în anul 1926. Față de prevederile legale de funcționare a Camerelor Agricole județene, dr. Fl. Begnescu, în calitate de Președinte al Societății Naționale de Apicultură, constată că în aceste camere la nivel de județe, **nu erau membri apicoli aleși**, în acest sens formulează un scurt memoriu scris (*Facsimil nr. 2*), intitulat **“Camerale agricole și albinăritul”** pe care-l publică în revista lunară de specialitate **STUPARUL ROMÂN**, Anul 1, nr. 1, 1926, p.21-22.

Facsimil nr. 2. Articolul: “Camerile agricole și albinăritul” redactat de dr. Fl. Begnescu, în calitate de Președinte al Societății Naționale de Apicultură pe care-l publică în revista STUPARUL ROMÂN, Anul 1, nr. 1, 1926, p.21-22

Dr. F. Begnescu a propus *Direcției Sanitare Veterinare* ca, maladiile albinelor să fie trecute în *Legea Sanitară Veterinară Română*; a făcut aceeași propunere și la congresul internațional apicol de la Torino în anul 1929. Un an mai târziu, Franța adoptă prima, această propunere și trece ca maladii declarabile bolile albinelor. România a făcut aceasta în anul 1934. *Legea* propusă de **Dr. Begnescu** cuprindea și despăgubiri pentru proprietarii nevoiți a distruge stupii contaminați.

În anul 1928, își pierde soția, Paula P. Stoian, situație ce face ca să nu poată da curs propunerii **dr. I. St. Furtună**, șeful serviciului sanitar veterinar din Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

La reînnoirea propunerii, după aproape 2 ani, 1930, făcută de data aceasta de către **dr. Gh. Ionescu Brăila**, directorul general al *Direcției Sanitar Veterinare*, este numit în cadrul acestei direcții ca Medic Veterinar Inspector. Iar, ulterior a fost numit și Consilier Tehnic pentru apicultură al *Ministerului Agriculturii și Domeniilor*.

Tot în anul, 1930, directorul *Institutului Național Zootehnic* (Fig. 12 stânga) din București **Prof. dr. Gh. K. Constantinescu**, îl solicită a fi conducătorul nou înființatei *Secții de Apicultură*, din institut. A fost conducătorul acestei secții până în anul 1938, când a fost numit Directorul secției. A deținut acest post până la pensionare, iar după aceea, în continuare, rămânând ca director onorific.

Sub conducerea **dr. Fl. Begnescu** secția de apicultură a I.N.Z se dezvoltă, având un numeros personal de specialitate cu pregătire superioară și medie. Înființează în cadrul secției laboratoare de: microbiologie, parazitologie, morfo-patologie, precum și o prisacă cu circa 30 de stupi sistematici.

Organizând cursuri anuale de apicultură, care au fost frecventate de sute de români dornici să se inițieze și să îmbrățișeze îndeletnicirea de apicultor, dispunând în I.N.Z. de o stupină experimentală, fotografia stupinei apare pe coperta **Revistei Științelor Veterinare**, Anul XVI, nr. 3, Martie 1935 (Fig. 12 mijloc), precum și pe coperta **Revistei Științelor Veterinare**, Anul XIX, nr. 2, 1938 (Fig. 12 dreapta), stpina era amplasă pe locul actual unde se află Stația de epurare.

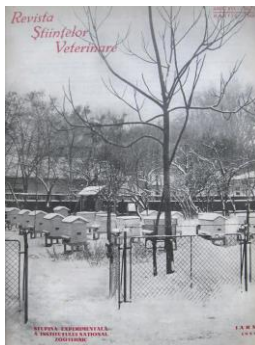

Fig. 12. Institutului Național Zootehnic din București (stânga), al Facultății de Medicină Veterinară, construit în incinta facultății între anii 1926-1930; stupina experimentală din curtea INZ, de pe coperta **Revistei Științelor Veterinare**, Anul XVI, nr. 3, Martie 1935 (mijloc), pe locul actual se află Stația de epurare; prisaca din curtea INZ, pe coperta **Revistei Științelor Veterinare**, Anul XIX, nr. 2, 1938 (dreapta)

Dr. Florin Begnescu a organizat și a realizat, în sala din mijloc, aflată la demisolul clădirii I.N.Z., standul Secției de Apicultură a Institutului Național Zootehnic (Fig. 13).

Fig. 13. Standul Secției de Apicultură a Institutului Național Zootehnic, realizat de dr. Florin Begnescu

Începând cu anul 1930 **Dr. Fl. Begnescu** va ține cicluri de cursuri de apicultură în cadrul I.N.Z., un ciclu cuprindea prelegeri teoretice, lucrări practice în prisacă și laboratoare. De asemenea era inclusă și o deplasare didactică la diferite stupine în afara Bucureștiului. Aceste cursuri s-au ținut cu regularitate până în anul 1948 inclusiv. În perioada războiului au fost ținute cursuri speciale pentru invalizii de război (Fig. 14). Acestora le erau puse la dispoziție atât materiale didactice, cât și muzeistice, fiindu-le prezentată evoluția stupilor de-a lungul timpului, de la cei rustici până la stupii sistematici, precum și prezentarea marilor pionieri ai științei apicole, prezentarea uneltelor specifice acestei ocupații, informații despre miere și calitățile ei nutritive, tehnici folosite în stupina demonstrativă, beneficiind totodată, de vizite la stupinele model din țară.

Experiența sa vastă a folosit-o pentru a îndruma cercetarea științifică apicolă, înființând în cadrul **Secției de Apicultură** o unitate pentru **diagnosticul bolilor la albine** pentru întreg teritoriul țării.

Fig. 14. Grupul de invalizi de război, avându-l în centru pe dr. Fl. Begnescu cu halatul alb pe mână (stânga), deplasându-se spre stupina aflată pe latura de vest a clădirii I.N.Z., conferințe ținute în aula I.N.Z. și demonstrații în stupină (dreapta)

Pentru nevoile familiale, Fl. Begnescu dispunea de stupina sa personală unde efectua și diverse experimente (Fig. 15).

Fig. 15. Stupina personală-experimentală a dr. Florin Begnescu

S-a aplecat, de asemenea, asupra **studiului produselor apicole și al beneficiilor aduse de acestea organismului uman**, iar în ceea ce privește entomologia a adus noutăți despre **orientarea și comunicarea între albine**, zborul acestora și împărțirea sarcinilor în stup, de extragere a cerii, inamici și maladii ale albinelor, statistica stupilor din țară, cât și din străinătate.

Preocupările științifice, orientate spre practicarea unei apiculturi sistematice, le-a împletit cu cele îndreptate spre **cercetarea trecutului acestei ocupații în România**, conturând un istoric al științei apicole și adunând informații și imagini de la apicultorii din antichitate, precum și din România, pentru a da tiparului volumele: **"Albinele și albinăritul în antichitate"**. Traducerea cărții lui **Billiard Raymond**, cu adnotațiuni de Dr. Veterinar Florin Begnescu. Galați, 1929. 143 p. (Fig. 16a și Fig. 16b). **Idem**. *Note asupra albinei și albinăritului în antichitate*, după lucrările autorilor greci și latini. Traducere cu adnotațiuni de Dr. Veterinar Begnescu apărut în: *Revista științelor veterinare*, an. 9, nr. 6, iun. 1928, p. 182-184. P II 393. **Idem**. *Albinele și albinăritul în antichitate*. Traducere Dr. Veterinar Begnescu apărut în: *Revista științelor veterinare*, an. 10, nr. 5, mai 1929, p. 149-153. P II 393.

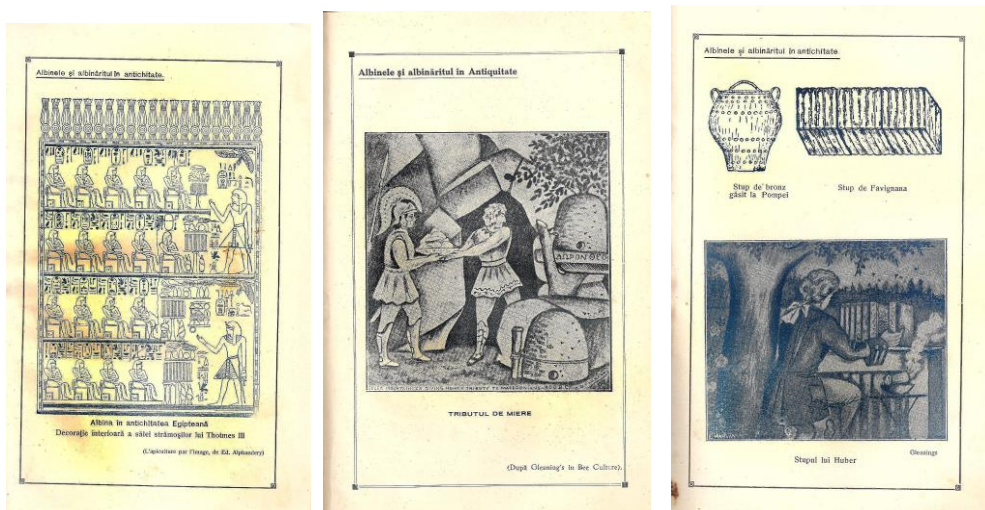

Fig. 16a. **Albinele și albinăritul în antichitate**, traducerea cărții lui **Billiard Raymond**: albinele în antichitatea egipteană (stânga); tributul de miere (mijloc); stupul de bronz găsit în Pompei; stup de Pavignana; stupul lui Huber (dreapta)

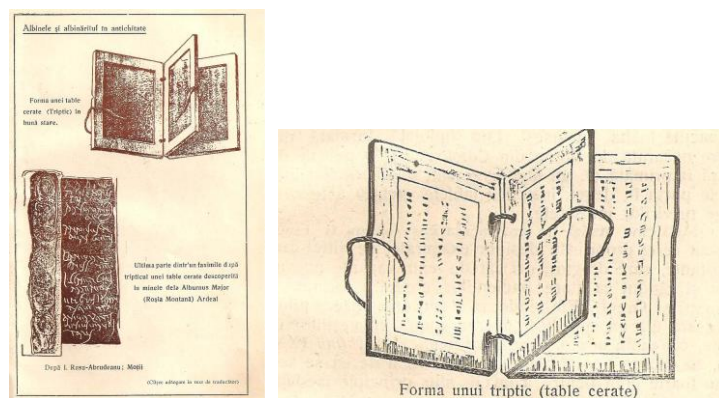

Fig. 16b. Albinele și albinăritul în antichitate, cu adnotațiuni de Dr. Veterinar Florin Begnescu: forma unei table cerate (triptic), facsimil e tripticul tablei cerate, găsit în minele de la Alburnus Major (Roșia Montană), din Ardeal- România (stânga); detalii din forma unui triptic (dreapta)

Știri apicole: La 15 iulie va apare „Albinăritul în România” [de Dr. Florin Begnescu]. În: *Revista științelor veterinare*, an. 7, nr. 5-6, mai - iunie 1926, p. 135. P II 393. **„Albinele și albinăritul în România”**, București, Tipografia Bucovina, 1926 (Fig. 17 stânga); **„Albinăritul în România”**, tipărită la Institutul de Arte Grafice BUCOVINA, I. E. Torouțiu, București, Calea Victoriei, 222, București, 1930 (Fig. 17 dreapta).

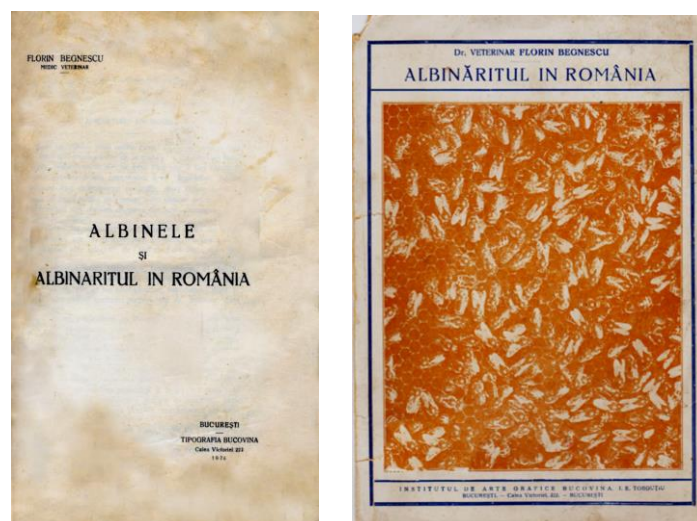

Fig. 17. Albinele și albinăritul în România, București, Tipografia Bucovina, 1926, 290 pagini și 38 ilustrații, (stânga); **„Albinăritul în România”**, tipărită la Institutul de Arte Grafice BUCOVINA, I. E. Torouțiu, București, Calea Victoriei, 222, București, 1930 (dreapta).

Aceste date sub semnătura lui Fl. Begnescu, sunt cuprinse și în volumul: **Creșterea albinelor [în România]** din: *Enciclopedia României. [Vol.] 3: Economia României*. București: Imprimeria Națională, 1939, p. 531-534. IV 764(3).

Expertiza sa a fost folosită în anul 1938 și pentru realizarea capitolelor de **apicultură** și de **sericicultură** din **„Enciclopedia României”** apărută în IV volume sub patronaj Regal.

A contribuit, de asemenea, la editarea volumelor **Marii Enciclopedii Agricole** a lui **C. Filipescu**, „cu tot ce privește albinăritul, redându-l complet și bine pus la punct” (C. Filipescu, *„Cuvântul din urmă”, în Marea Enciclopedia Agricolă, Vol. 5, București, Editura P.A.S., 1943, p. X.*), cea din urmă beneficiind și de desenele explicative semnate de Florin Begnescu.

Informațiile adunate din țară erau folosite și în cadrul expozițiilor de profil, prin organizarea de standuri în care reflecta atât trecutul albinăritului în Moldova, cât și un tablou statistic oficial cu privire la răspândirea acestei ocupații în țară, exemplificând organizarea unei stupării moderne și aspecte practice ale acestei ocupații.

Pentru popularizarea apiculturii românești peste hotare, Florin Begnescu a realizat în 1932 o ediție a acestei lucrări în limba franceză, sub titlul „**Ruches et Ruchers de Roumanie**”, pentru a o distribui la cea de-a IX-a ediție a Congresului Internațional de Apicultură de la Paris, lucrarea conținând peste 200 de fotografii ale stupinelor din țară și făcând cunoscută bogăția meliferă a României.

Pentru răspândirea noutăților în domeniul apiculturii și îndrumarea practicării apiculturii într-o manieră sistematică, Florin Begnescu a susținut o intensă activitate publicistică, a dat tiparului zeci de broșuri, monografii și studii despre creșterea și bolile albinelor astfel:

- Publicații de apicultură în **volume** și **broșuri**: - **29** de lucrări;
- În **Revista Științelor Veterinare**: - **178** de articole;
- În revista **România Apicolă**: - **33** de articole;
- În ziarul **Științelor Populare și al Călătoriilor**: - **39** de articole;
- Publicații în **reviste străine**: - **14** publicații;
- Lucrările au fost citate în volume românești de apicultură: în **24** de cărți.

(urmează partea a II-a)